

قطع‌نامه‌ی پارلمان اروپا به تاریخ ۸ سپتامبر ۲۰۱۰ [۱۷ شهریور ۱۳۸۹] درباره‌ی وضعیت حقوق بشر در ایران، به‌ویژه پیرامون وضعیت خانم‌ها سکینه محمدی آشتیانی و زهرا بهرامی

پارلمان اروپا...

- با توجه به قطع‌نامه‌های پیشین خود پیرامون ایران، به‌ویژه آن‌دسته قطع‌نامه‌هایی که درباره‌ی وضعیت حقوق بشر در ایران بوده است، و پیش از همه قطع‌نامه‌های مورخ ۲۲ اکتبر ۲۰۰۹ [۳۰ مهر ۱۳۸۸] و ۱۰ فوریه ۲۰۱۰ [۲۱ بهمن ۱۳۸۸]،

- با توجه به بیانیه‌ی رییس پارلمان به‌مناسبت روز اروپا در تاریخ ۹ اکتبر ۲۰۰۹ [۱۷ مهر ۱۳۸۸] علیه مجازات اعدام، و با توجه به بیانیه‌ی ۱۱ اوت ۲۰۱۰ [۲۰ مرداد ۱۳۸۹] پیرامون حکم صادره‌ی ایران علیه رهبران جامعه‌ی دینی بهائیان،

- با توجه به بیانیه‌ی معاون رییس کمیسیون و نماینده‌ی عالی‌رتبه‌ی اتحادیه‌ی اروپا در امور سیاست خارجی و امنیت در تاریخ ۱۴ ژوئن ۲۰۱۰ [۲۴ خرداد ۱۳۸۹] و ۶ ژوئیه ۲۰۱۰ [۱۵ تیر ۱۳۸۹]،

- با نظر بر اطلاعیه‌ی دبیرکل سازمان ملل متحد در تاریخ ۲۳ سپتامبر ۲۰۰۹ [۱ مهر ۱۳۸۸] پیرامون وضعیت حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران، و با توجه به بیانیه‌ی کمیسیون عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد در تاریخ ۴ مارس ۲۰۱۰ [۱۳ اسفند ۱۳۸۸] درباره‌ی ایران،

- با نظر بر قطع‌نامه‌های مجمع عمومی سازمان ملل متحد، به‌ویژه قطع‌نامه‌های شماره‌ی ۶۲/۱۴۹ و ۶۳/۱۳۸، که صدور بخش‌نامه‌ای درباره‌ی اعدام را با هدف لغو این مجازات مد نظر دارد،

- با نظر بر میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی [ICCPR]، میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی [ICESCR]، کنوانسیون بین‌المللی رفع هرگونه تبعیض نژادی [ICERD] و پیمان‌نامه‌ی حقوق کودک [CRC]، که جمهوری اسلامی ایران جزء دولت‌های متعهد شده به آن‌ها می‌باشد،

- مستند بر کنوانسیون وین پیرامون روابط سیاسی و کنسولی سال ۱۹۶۳ [۱۳۴۲]،

- مستند بر بند ۴ از ماده‌ی ۱۱۰ مقررات اجرایی پارلمان اروپا،

الف. با در نظر گرفتن این که متأسفانه ایران هم چون گذشته صاحب بالاترین میزان اعدام بزهکاران نوجوان در سطح جهان است، و تنها در سال ۲۰۱۰ [۱۳۸۸/۹] نزدیک ۲۰۰۰ حکم اعدام در آن کشور اعلام شده است،

ب. با در نظر گرفتن این که بر اساس خبرهای رسیده تنها در هفته‌های گذشته بیش از صدها زندانی در زندان وکیل آباد مشهد به جرم [استعمال/ قاچاق] مواد مخدر اعدام شده‌اند، و صدها تن دیگر در روزهای آینده به دار آویخته خواهند شد؛ و با در نظر گرفتن این که با این اعدام‌های دسته‌جمعی، که ضمناً تحت اختفای شدید اجرا شده است، قوانین بین‌المللی به‌طور واضح نقض می‌شود،

ج. با در نظر گرفتن این که ایران برخلاف تضمین‌های شعب عالی قوهی قضاییه کشور برای جرم «زناى محصنه» هم چون گذشته حکم اعدام به سنگسار را صادر می‌کند، مانند پرونده‌ی خانم سکینه محمدی‌آشتیانی که بر اساس «اعتراف» او که در تاریخ ۱۱ آگوست ۲۰۱۰ [۲۰ مرداد ۱۳۸۹] در تلویزیون ایران پخش شد، صورت گرفت،

د. با در نظر گرفتن این که خانم سکینه محمدی‌آشتیانی مقصر شناخته شده بود که پس از مرگ شوهرش با دو مرد روابط جنسی نامشروع برقرار کرده است، و به‌این ترتیب در سال ۲۰۰۶ [۱۳۸۵] به تحمل نود و نه ضربه شلاق محکوم شده که در همان سال نیز به اجرا درآمده بود،

هـ. با در نظر گرفتن این که وی به‌سبب همکاری در قتل شوهر خود یک‌بار مقصر شناخته و سپس تبرئه شده بود، ولی مجدداً به تبع ارتباط نامشروع حین زندگی زناشویی‌اش متهم، و به مجازات اعدام به سنگسار محکوم شد،

و. با در نظر گرفتن این که حکم سنگسار وی که قرار بود در تاریخ ۹ ژوئیه ۲۰۱۰ [۱۸ تیر ۱۳۸۹] اجرا گردد، به دلیل فشارهای بین‌المللی به‌خاطر «دلایل انسانی» متوقف شد،

ز. با در نظر گرفتن این که محکومیت به مرگ به روش سنگسار یک نقض آشکار میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی از سوی ایران است؛ و با در نظر گرفتن این که ایران تنها چندی پیش - و آن‌هم به‌موجب فرا رسیدن موعد بررسی عمومی وضعیت ایران از سوی شورای حقوق بشر سازمان ملل که به‌طور منظم انجام می‌گیرد - اعلام کرد که تا هنگامی که مجازات اعدام مقرر است، «حداقل ضوابط» و مصوبات میثاق را در ارتباط با این مجازات رعایت خواهد نمود،

ح. با در نظر گرفتن این که ابراهیم حمیدی ۱۸ ساله پس اعترافی که بر اساس گفته‌های خودش تحت شکنجه اخذ شده بود، تنها به‌این خاطر که او در سن ۱۶ سالگی ظاهراً به یک مرد تعرض جنسی کرده بوده است، در آگوست ۲۰۱۰ [مرداد ۱۳۸۹] به مرگ محکوم شد،

ط. با در نظر گرفتن این که محمد مصطفایی، وکیل مدافع حقوق جزایی دو پرونده‌ی مذکور، پس از این که تلاش نمود تا عموم را متوجه وضعیت متهمانش بنماید، مجبور شد تا از بیم بازداشت شدن از کشور فرار کند؛ و با در نظر گرفتن این که هرروزه تعداد بیشتری از وکلای حقوق بشر، از جمله محمدعلی دادخواه، محمد اولیافرد و محمد سیف‌زاده و هم‌چنین شخصیت‌های به‌نامی هم‌چون شیرین عبادی، برنده‌ی جایزه‌ی صلح نوبل، از سوی حکومت ایران تعقیب و زیر فشار گذاشته می‌شوند، بدین روش که از آنان مالیات فوق‌العاده سنگینی طلب می‌گردد و یا خودشان و اعضای خانواده‌شان تهدید به مرگ می‌شوند،

ی. با در نظر گرفتن این که نسرین ستوده، یک وکیل مدافع حقوق بشر که به دلیل تلاش‌هایش برای نوجوانانی که در معرض خطر اعدام هستند، و هم‌چنین دفاعیاتش از زندانیان خاصی که دربند اسیرند، از توجه زیادی برخوردار است، در تاریخ ۴ سپتامبر ۲۰۱۰ [۱۳ شهریور ۱۳۸۹] به اتهام «تبلیغ علیه نظام» و «تبانی علیه امنیت کشور» دستگیر شد،

ک. با در نظر گرفتن این که پس از گذشت یک سال از تقلبات انتخاباتی و تظاهرات عمومی پس از آن، صدها نفر از تظاهرکنندگان، خبرنگاران، فعالان حقوق مدنی و حتی شهروندانی که هرگونه ارتباط با تظاهرات را رد کرده‌اند، مانند زهرا بهرامی، شهروند هلندی، هم‌چنان در زندان به سر می‌برند،

ل. با در نظر گرفتن این که زهرا بهرامی که برای دیدن خانواده‌اش به ایران سفر کرده بود، با اعتراضات روز عاشورا در ۲۷ دسامبر ۲۰۰۹ [۶ دی ۱۳۸۸] مرتبط و بازداشت گردید، و مجبور شد تا پیش‌روی دوربین‌های تلویزیونی ایران اعتراف، و به اتهاماتی که بر وی زده شده بود، اقرار کند،

م. با در نظر گرفتن این که به هیچ‌یک از سازمان‌های دفاع از حقوق بشر و یا مقامات دولت هلند اجازه‌ی تماس با زهرا بهرامی داده نمی‌شود،

ن. با در نظر گرفتن این که اعترافات اجباری، شکنجه و بدرفتاری با زندانیان، بی‌خوابی دادن به آنها، محبوس کردن‌شان در زندان‌های انفرادی، بازداشت‌های پنهانی، برخوردهای وحشیانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز و فشارهای روحی-روانی و هم‌چنین خشونت جنسی، و نیز مصونیت جزایی آن‌دسته از مقامات کشوری مسئول، هم‌چون گذشته در ایران بسیار گسترده است، که این خود سبب برانگیخته شدن ظن قوی بر نبود انصاف و شفافیت در فعالیت‌های قوه‌ی قضاییه‌ی ایران می‌شود،

س. با در نظر گرفتن این که تعداد مواردی که در آن افراد به‌خاطر فعالیت مسالمت‌آمیز خود برای دفاع از حقوق شهروندی، متهم به دشمنی با خداوند («محاربه») می‌شوند، و بدین‌سان می‌توان آنها را به اعدام محکوم کرد، روبه‌افزایش است، همانند مورد خانم شیوا نظرآهاری، عضو سازمان دفاع از حقوق بشر «کمیته گزارشگران

حقوق بشر» (CHRR) که از ۲۰ دسامبر ۲۰۰۹ [۲۹ آذر ۱۳۸۸] در حبس به سر می برد و محاکمه اش به زودی پیش رو است،

ع. با در نظر گرفتن این که تعقیب اقلیت های قومی و مذهبی در ایران بدون نقصان هم چنان ادامه دارد؛ و با در نظر گرفتن این که هفت تن از رهبران جامعه ی مذهبی بهاییان، فریبا کمال آبادی، جمال الدین خانجانی، عفیف نعیمی، سعید رضایی، مهوش ثابت، بهروز توکلی و وحید تیزفهم که تنها به صرف عقاید مذهبی خود از سال ۲۰۰۸ [۱۳۸۷] در بازداشت به سر می برند، در آگوست ۲۰۱۰ [مرداد ۱۳۸۹] به سبب تبلیغ علیه نظام و جاسوسی به بیست سال زندان محکوم شدند،

ف. با در نظر گرفتن این که اذیت و آزار سیاستمداران حزب مخالف، میرحسین موسوی و مهدی کروبی، و نیز دیگر اعضای بالامقام حزب هم چنان ادامه دارد؛ و با در نظر گرفتن این که منزل مهدی کروبی، نامزد سابق ریاست جمهوری، اوایل سپتامبر ۲۰۱۰ [شهریور ۱۳۸۹] توسط ده ها لباس شخصی مسلح مورد حمله قرار گرفت، که در آن واقعه اقدام به شعارنویسی روی دیوارها، خراب کاری، شکستن شیشه ی پنجره ها و تیراندازی شد؛ و با در نظر گرفتن این که این حملات پس از آن رخ داد که فرماندهی کل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، محمدعلی جعفری، گفت که ملت ایران خود به محاکمه ی «سران فتنه» خواهد پرداخت، که منظورش رهبران حزب مخالف بود؛ و با در نظر گرفتن این که هیچ اقدامی برای متوقف سازی این حملات از سوی نیروی انتظامی صورت نگرفت،

ص. با در نظر گرفتن این که محاکم قضایی ایران افراد مجرمی را که متهم شناخته می شوند، با حزب سیاسی مخالف مرتبط می کند، و افرادی را که عضو حزب سیاسی مخالف هستند، با مجرمان پیوند می دهد، تا حزب سیاسی را با جرم و جنایت همسان جلوه نماید،

پارلمان اروپا...

۱. به همگی زنان و مردان دلیر ایرانی ارج می نهد که برای دفاع از آزادی های بنیادین و کسب توجه به حقوق انسانی شان، و برای شعائر دموکراسی مبارزه می کنند، و فعالانه علیه سنگسار و دیگر مجازات های وحشیانه اعتراض می نمایند، و می خواهند در یک جامعه خالی از فشار و ارعاب زندگی کنند؛

۲. حکم اعدام به سنگسار خانم سکینه محمدی آشتیانی را شدیداً محکوم می کند و بر این باور است که محکومیت به اعدام به روش سنگسار عادلانه نیست و به هیچ وجه نمی توان آن را پذیرفت، حال مجموع قراین جرم هرچه می خواهد باشد؛

۳. از مقامات ایرانی موکداً می‌خواهد که حکم صادره علیه خانم سکینه محمدی‌آشتیانی را ملغی اعلام کنند و بررسی مجدد این پرونده را برقرار نمایند؛

۴. از دولت ایران موکداً می‌خواهد که پرونده‌ی خانم زهرا بهرامی را مجدداً بررسی کند، به او بی‌درنگ امکان تماس با یک وکیل مدافع را بدهد، و اجازه دهد تا وی از کمک کنسولی برخوردار گردد؛ و از دولت ایران می‌خواهد، یا او را آزاد بنماید، و یا این که یک محاکمه بر طبق مقررات برایش ترتیب دهد؛ و همچنین از خانم بارونس آشتون [Baroness Ashton] معاون رییس کمیسیون و نماینده‌ی عالی رتبه‌ی اتحادیه‌ی اروپا در امور سیاست خارجی و امنیت می‌خواهد تا با مقامات ایرانی درباره‌ی بازداشت خانم زهرا بهرامی گفتگو نماید؛

۵. از دولت ایران می‌خواهد تا اعدام نوجوان ۱۸ ساله، ابراهیم حمیدی، را به اتهام تعرض جنسی متوقف نماید؛ و از جمهوری اسلامی ایران می‌خواهد تا مجازات اعدام را برای جرایمی که پیش از رسیدن به سن ۱۸ سال مرتکب شده‌اند، سرانجام لغو نماید؛ و می‌خواهد تا مقررات مطرح در میثاق‌های حقوق بشر را که ایران آن‌ها را پذیرفته است، رعایت کند؛ از آن جمله پیمان بین‌المللی حقوق کودک و میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی؛

۶. نگرانی خود را در این مورد اظهار می‌کند که ایران هم‌چون گذشته همراه با کشورهای افغانستان، سومالی، عربستان سعودی، سودان و نیجریه، جزء اندک کشورهایی است که مجازات سنگسار را اجرا می‌کنند؛ و از مجلس ایران می‌طلبد تا مقرراتی را وضع کند که بر اساس آن اجرای حکم وحشیانه و غیرانسانی سنگسار غیرقانونی اعلام شود؛

۷. مجدداً بر لغو مجازات اعدام تأکید می‌کند و از مقامات ایرانی می‌طلبد تا طبق قطع‌نامه‌های شماره ۶۲/۱۴۹ و ۶۳/۱۳۸ مجمع عمومی سازمان ملل متحد مبنی بر لغو مجازات اعدام، بخشنامه‌ای را برای توقف اعدام‌ها صادر کند؛

۸. از مجمع عمومی سازمان ملل می‌طلبد تا در نشست بعدی خود قطع‌نامه‌ای را صادر کند که در آن از همگی دولت‌هایی که هنوز مجازات اعدام را لغو نکرده‌اند، بخواهد تا تمامی اطلاعات مربوط به مجازات مرگ و اعدام‌ها را در اختیار دبیرکل سازمان ملل متحد و عموم مردم بگذارند، تا بلکه ازین طریق بتوان بر لاپوشی‌کاری مجازات اعدام توسط کشورهای اجراکننده‌ی آن که نقشی در اعدام‌های متعدد دارند، غلبه کرد؛

۹. مبین این مطلب است که هرگونه جنایی کردن روابط جنسی میان افراد بالغی که با توافق دوجانبه بدان مبادرت کرده‌اند، مردود است؛ و از مقامات ایرانی موکداً می‌خواهد که با «زنای محصنه» و همجنس‌گرایی به عنوان جرم برخورد نکند؛

۱۰. از مقامات ایرانی موکداً می‌خواهد تا هرگونه شکنجه و مجازات، یا رفتار خشونت‌آمیز، غیرانسانی و تحقیرآمیز را، چه در متن قانون و چه در صحن اجرا، ملغی کنند، و دادگاه‌های مطابق با آیین‌های دادرسی تشکیل دهند، و هم‌چنین به مصونیت جزایی که مشمول نقض حقوق بشر شده است، پایان دهد؛
۱۱. از جمهوری اسلامی ایران می‌طلبد تا کنوانسیون امحای کلیه اشکال تبعیض علیه زنان (CEDAW) را امضاء کرده، و به تصویب رساند؛
۱۲. از این که عملکرد قوه قضاییه ایران در حوزه‌های عدالت و شفاف‌سازی ضعیف است، عمیقاً متأسف است، و از مقامات رسمی ایران می‌خواهد تا راه تجدید نظر عادلانه و صریحی را پیش‌رو بگیرند؛
۱۳. از مقامات دولتی ایران می‌خواهد تا به هلال‌احمر اجازه دسترسی به همگی زندانیان را بدهد و به سازمان‌های مدافع حقوق بشر اجازه بررسی وضعیت حقوق بشر را در کشور بدهد؛
۱۴. از مقامات کشوری ایران می‌خواهد تا بی‌درنگ همگی کسانی را که تنها به صرف اعتراضات مسالمت‌آمیز و به امید برخورداری از حق بنیادین خود، یعنی حق آزادی بیان، دستگیر شده‌اند، رها کنند؛ و در همین باب موکداً می‌خواهد تا هفت رهبر مذهبی جامعه‌ی بهایان را آزاد نمایند؛
۱۵. متذکر این موضوع می‌شود که بر طبق ماده‌ی ۱۸ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی که جمهوری اسلامی ایران از امضاءکنندگان آن است و آن را به تصویب رسانده، حق آزادی عقیده، هویت و مذهب جزء حقوق خدشه‌ناپذیری هستند که بایست تحت هر شرایطی تضمین گردند؛
۱۶. آزادی فوری تمامی مدافعان حقوق بشر را می‌طلبد؛
۱۷. نگرانی عمیق خود را پیرامون سوءاستفاده از قوه قضایی علیه اعضای نهادهای دفاع از حقوق بشر و فعالان مدنی، هم‌چون اعضای «کمپین یک میلیون امضاء» و شورای مرکزی نهاد دانشجویی ادوار، ابراز می‌کند؛
۱۸. از کمیسیون و شورای اتحادیه‌ی اروپا می‌خواهد تا با برقراری اقدامات مضاعف با ابزار اجرایی اروپا در راستای دموکراسی و حقوق بشر، از امنیت فعالان حقوق بشر در ایران به‌طور فعال دفاع کند؛ و هم‌چنین از کشورهای عضو اتحادیه‌ی اروپا در راستای حمایت از برنامه‌ی «شهر پناهندگی» پشتیبانی می‌کند؛
۱۹. خواستار ایجاد یک جایگاه مجدد در سازمان ملل متحد برای خبرگزاری‌های ویژه، تحقیق پیرامون نقض حقوق بشر و حسابرسی آن‌دسته از افرادی است که در ایران ناقض حقوق بشر هستند؛

۲۰. خواستار افزوده شدن نام آن دسته از افرادی که مسئول نقض حقوق بشر، اعمال زور و محدودیت حق آزادی در ایران هستند، به فهرست افراد و سازمان‌هایی است که ممنوعیت سفر به اروپا مشمول‌شان می‌شود و دارایی‌هایشان ضبط شده است؛

۲۱. از ریاست پارلمان می‌خواهد تا این قطع‌نامه را به احتضار شورا و کمیسیون اتحادیه، معاون کمیسیون و نماینده‌ی عالی‌رتبه‌ی سازمان ملل متحد در امور سیاست خارجی و امنیت، دولت و مجلس کشورهای عضو اتحادیه اروپا، و دبیرکل، شورای امنیت و کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد، و رییس دیوان عالی کشور ایران، و هم‌چنین دولت و مجلس جمهوری اسلامی ایران برساند.